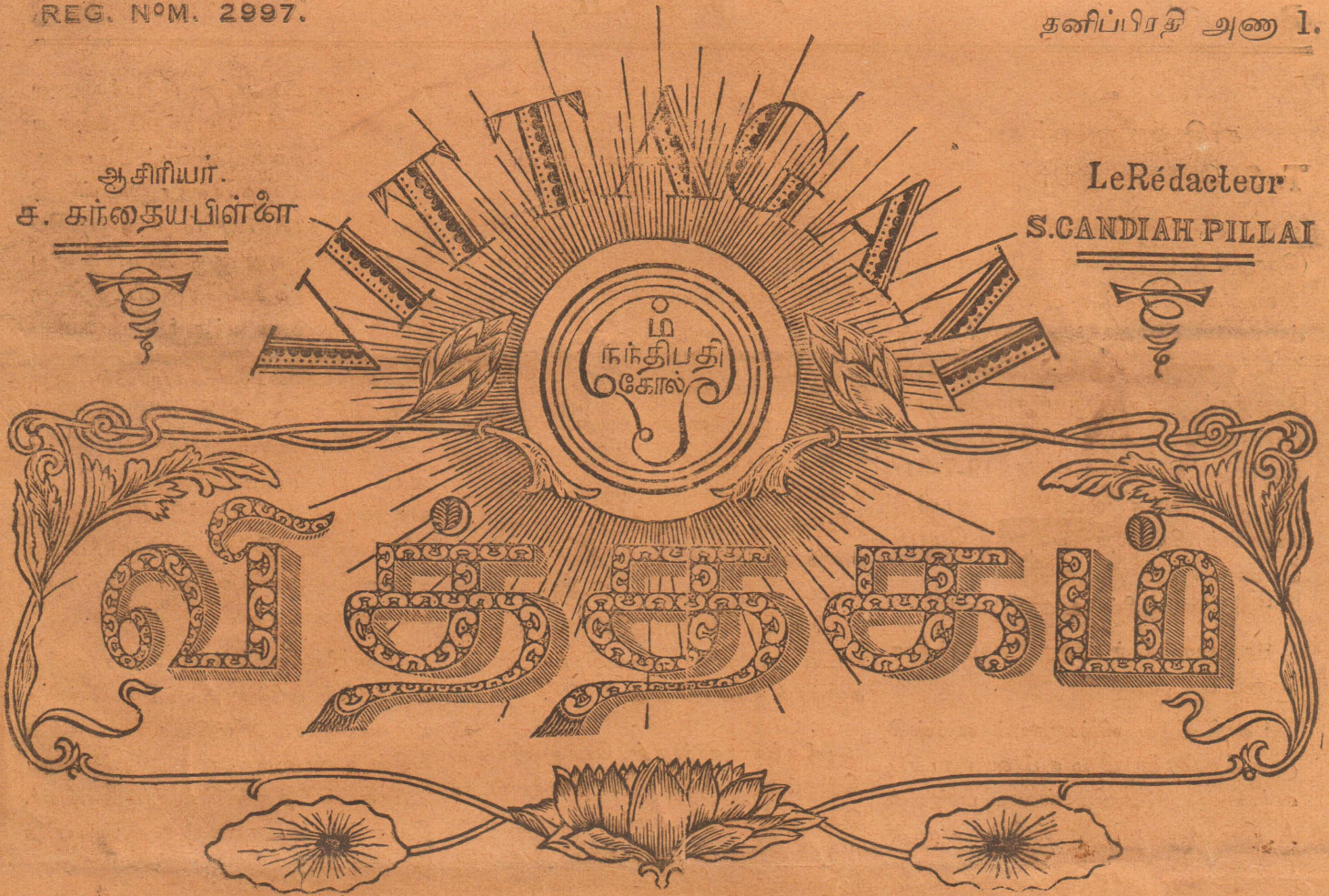

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையபிள்ளை

Le Rédacteur
S. CANDIAH PILLAI

ஒரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ னு மசி மீ கரு உ (27-2-36)

No. 11.

தாயுமானவர்.

வேதமுடனாகம புராணமிதிகாசமுதல் வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே விரிவாவெடுத்துரைக்கு
மோதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை யுண்டுப னுஞானமாகு
முகமனுபவம்வசன முன்றுக்குமொவ்வுமீ துபயவாதிகள்சம்மத
மாதலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள்போது மியாதொன்றுபாவிக்கநா
னதுவாதலாலுன்னை நானென்றுபாவிக்கி னத்துவிதமார்க்கமுறலா
மேதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ யெந்தை நீகுறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராசி யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

உ

காசி ஹநுமான் காட்

T. S. சீதாராம ஐயர் அவர்கள்

எழுதுவது.

(தொகுதி 3. இல. 3-ம் வாரத் தொடர்ச்சி)

ஸனாதன தர்ம ஸ்தாபனை யென்னும் வ்யாஜத்தை வைத்து ஸஞ்சாரஞ் செய்து வரும் ஸ்ரீஸ்வாமிகள் காசி சேஷத்ரம் வருவதற்கு இரண்டுமாதம் முன்னதாக, அலகாபாத்தில் பிரதி தினம் ஆங்கில பாஷையில் (19-7-34) இல் வெளிவந்த "லீடர்" என்ற பத்திரிகையின் வியாஸத்தின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.

"அலகாபாத்தில் வ்யாஸ பூஜை"

"சங்கராசார்யர் சந்திர சேகரேந்திரா ளுடைய வரவு."

"காசி விசுவ வித்யாலயம் ஸம்ஸ்கிருத கலாசாலை மீ மாம் ஸா புரப ஸர், பண்டித், அபிமாஸ்வாமி பண்டித் A. சின்னஸ்வாமி சாஸ்திரி எழுதுவதாது."

"ஸ்ரீ ஆதி சங்கராசார்யாளால் கி.மு. 490 அதாவது சந்திரேந்திர தாம 2424 வருஷங்களுக்குமுன் அப்பொழுதிருந்த ஜைந, பௌத்தாதிகளை ஜயித்தும், அத்வைதக் கொள்கையின் பிரசாரத்திற்காக சிருங்கேரி, பத்ரிநாத், த்வாரகா, பூரிகளில் நான்கு மடங்கள் ஸ்தாபித்த பிறகும் சென்னை மாகாணம், செங்கற்பட்டு ஜில்லா இப்பொழுது காஞ்சிபுர மென்று சொல்லப்படும், ஸ்ரீகாஞ்சியில், காமகோடி பீடமடம் முதல் முதலாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

இன்றைக்கும் ஸப்தபுரியில் ஒன்றாயும்-மற்றைய ஆறு, சிருங்கேரி, பத்ரிநாத், த்வாரகா, ஸ்ரீ, ஜாலந்தர, ஒட்டியாண பீடங்கள்-விளங்கும் காஞ்சிபுரத்தில் இவ்விதம் மடஸ்தாபனஞ் செய்த பிறகு, அவர் தன்னுடைய அத்வைத ஸ்தாபனைக்கு அதை நடுவாகச் செய்தார்.

காமகோடிபீட வலிம்மாஸனத்தை, ஏற்படுத்தினவரும், முதன்மைபாக வீற்றிருந்தவருமான அவர், பூமியில், மானிட சரீரத்துடன், தன்னுடைய மிகுதியான வாழ்நாட்களை கழிக்க காஞ்சிவரத்தை தன்னுடைய தலை நகரமாகக் கொண்டார்.

அவர் கைலையிலிருந்து கொணர்ந்த ஐந்து லிங்கங்களில், முதன்மையும், ச்ரேஷ்டமுமான அதாவது யோக லிங்கத்தையும், மகா த்ரிபுரசுந்தரிக்கு மக்ய பீடமான மேருவடிவங்கொண்ட ஸ்ரீயையும், தன்னுடைய பூஜையில் வைத்துக்கொண்டும், அவர் அவருடைய பூஜையை தினந்தோறும் செய்து கொண்டும், இவ்விதம் தன்னுடைய ஆயுளின் கடைசி நாட்களைக் கழிக்கத் தீர்மானித்தார்!

ஸ்ரீசங்கராசார்யர், யோக லிங்கத்திற்கும், மேருவிற்கும், தன்னுடைய ஸொந்த ப்ரத்யேகமான பூஜை ஒரு ப்ரும்மசாரியால் மாத்திரம் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற அபிப்ராயங்கொண்டிருந்தாலும், நேராக ஸன்யாலி யானவரும், தன்னுடைய நோக்கத்திற்கு அமைச்சலான ஸன்யாலியா யிருந்தவருமான ஸர்வக்ராம ஸ்ரீசரணர் என்ற தன் சிஷ்யரையமர்த்தினார்.

இன்றைக்கும் காமகோடி பீடத்திற்கு, பீடாதிபதியானவர் ப்ரும்மசார்யாச்ராமத்திலிருந்து நேராக வரும் ஸன்யாலியே.

ஸ்ரீ ஆதி சங்கராசார்யர் மானிட சரீரத்தை தன்னுடைய 32 வது வயதில் அதாவது கி.மு.477ல் காஞ்சிவரத்தில் விட்டார். காஞ்சிபுரத்தில் இன்றைக்கும் ஸ்ரீகாமாக்ஷிக்கருகில் ஸ்ரீசங்கராசார்யாளுடைய ஒரு பிம்பம் இருந்தும் பூஜை செய்யப்பட்டும் வருகிறது.

இந்த ஒரே பிம்பந்தான் ரொம்பவும் புராணமாய் உள்ளது. சங்கரா

சார்யாளுடைய மற்ற பிம்பங்களெல்லாம் தற்காலத்தியதும் 50 அல்லது 60 வருஷத்திற்கு மேற்பட்டதும்ல்ல.

ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸாஸ்வதியென்று சொல்லப்படும் தற்காலத்திய ஜகத்குரு 68 வது குரு. அவர் 12 வது வயதில் 1907ல் காமகோடிபீடத்திற்கு வாரீஸ் கிரமமாக வந்தார்.

அகண்ட காவேரிக்கரையில் ஒரு கிராமத்தில் தனக்காக ஒரு ஆசிராமம் செய்துகொண்டும் ஏகாந்தமாயிருந்தும், படிப்பிலும், த்ரானத்திலும் காலத்தைக் கழித்து 1914ம் வருஷம் ஸ்ரீசங்கர ஜபந்தியன்றயதின் மடத்தினுடைய ஸொந்தப் பிரபந்தத்தைக் கைக்கொண்டார்.

ஸ்வபரிசுத்தந் தங்கிய சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் ஹிந்து மதத்தில் சரத்தை யும் வர்ணாச்ரம தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதில் உண்மையான நடவடிக்கைபையும் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். வேதாந்த பாடசாலைகளையும் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்.

பிராசீன அனேக தேவாலயங்களுடைய மராமத்துகளையும் சும்பாபிஷேகங்களையும் கைக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஸ்வபரிசுத்தந் தங்கியவர், பூப்ரதக்ஷிணஞ்செய்யும் நோக்கத்துடனும் (இந்தியா முழுவதும் ஸஞ்சரிப்பதும்) தக்கால ஸ்திதியில் ஸனாதன தர்மத்திற்கு புதிதாய் ஒரு ஜீவனையும், சுருசுருப்பையும் உண்டாக்கவும் 1917-ம் வருஷம் முதல் விசாலமான ஸஞ்சாரஞ் செய்துவருகிறார்.

ஸ்வபரிசுத்தந் தங்கியவருடைய நோக்கமானது எவ்வளவு புதுமையோ, அவ்வளவு பிராசீனமுந்தான். ஸஞ்சாரத்தில் ஸ்வபரிசுத்தந் தங்கியவர், சாச்வதமான வைதிக தர்மத்தின், முக்ய கொள்கையை போதிப்பதிலும், அதை அனுபவத்திற்கு, கொண்டு வரப் பார்ப்பதிலும் இடைவிடாமல் வேலைசெய்து கொண்டிருக்கிறார்.

(C. பக்கம் பார்க்க.)

உள் நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 3.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
LIBERTÉ—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ வஸு மாசி மீ கருவ (27—2—36)

NO. 11.

ஒளவைகுறள்.

கருவின்றி வீடாங் கருத்தற வேண்டில்
உருவின்றி நிற்கு முணர்வு.

பிறத்தலோன் றின்றிப் பிறவாமை வேண்டில்
அறுத்துருவ மாற்றி யிரு.

உருவங்க ளெல்லா மறுத்தற மாற்றில்
கருவேது மில்லை தனக்கு.

கறப்பு வேளுப்பு சிவப்புறு போன்பச்சை
யறுத்துருவ மாற்றி யிரு.

அனைத்துருவ மெல்லா மறக்கேடுத்து நின்றால்
பினைப்பிறப் பில்லையாம் வீடு.

நினைப்பு மறப்பற்று நிராகரித்து நின்றால்
தனக்கொன்று மில்லை பிறப்பு.

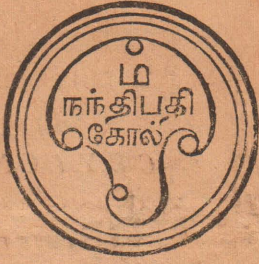
குறித்துருவ மெல்லாங் குறைவின்றி மாற்றில்
மறித்துப் பிறப்பில்லை வீடு.

பிதற்ற முணர்வை யறுத்துப் பிரபஞ்ச
விகற்ப முணர்வதே வீடு.

பிறப்பறுக்க வீடாம் பேருவமை யின்றி
அறுத் தருவ மாற்றி யிரு.

ஓசை யுணர்வோ யேர்ப்பின்மை யற்றக்கால்
பேசவும் வேண்டா பிறப்பு.

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய

ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய

ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு

மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
றன்வந்து முந்தும்னே.

[தீருவாசகம்]

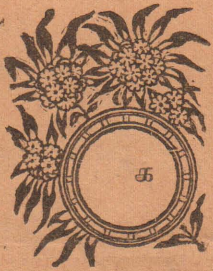

வித்தகம்

புதுவை

யுவ ன்ரு மாசி மீ கரு உ

பொய்யுரை.

க
டைச் சங்கத்தை
நிலை குலைத்த
இடைக்காடர்
என்னும் புலவர்

பெருமான் அருளிச் செய்த “மூவடி
முப்பது” என்னும் அரிய பெரிய தமிழ்
மறையின் உட்பொருளை — தத்து
வார்த்தத்தை எம்மால் இயன்றவரை
சுறிது விளக்குவான் ஆசைப்பட்டு
ஷை நூலின் முதலாம் பாகமாகிய
இன்பக் கூற்றில் முதலாம் சூத்தமாகிய

“காமம்” (“வித்தகம்” தொகுதி 3
இல.3) என்பதையும் இரண்டாம் மூன்
றும் சூத்தங்களாகிய “காமக்கிழத்தி”
“ஊன்மிசைதல்” என்பன வற்றையும்
(ஷை இல. 8, 9, 10) ஒருவாறு விளக்க
முற விரித்து உரைத்தாம்.

ஆதலால் அதனோடு தொடர்
புடைய நான்காம் சூத்தமாகிய “பொய்
யுரை” என்பது இக்கட்டுரையில் ஒரு
சுறிது விளக்கிக் கூறப் படுகின்றது.

மூவடி முப்பது.

இன்பக் கூறு. க.

பொய்யுரை. 4.

அண்டா ருலகோர் கண்டதே கூறலி
னெண்டொடி முயக்கப் புணையெனச்செ
[முத்தாய
ரில்லற வாழ்வீற் கேற்புரை யிதுவால்.

என்பது சூத்தம்.

இஃது மேலைச் சூத்திரத்தால் கூறப்
பட்ட மெய் யுரைகள் உலக மாக்களுக்
குப் பொய்யுரை யாகும் என்பதனை
உணர்த்துதல் துதலிற்று.

“கண்ணிற் கண்டாலும் எண்ணிச் சொல்ல
[வேண்டும்]”
“உள்ளத்தைச் சொன்னால் நோர்னைக்கு
[நோக்காடு]”

என்னும் பழ மொழிகளின்படி உள்
ளதை உள்ளவாறே கூறினால் அவ்
வாறு கூறுபவனை உலகோர் அணுகார்
ஆதலால் உலகியலில் பொய் யுரையும்
வேண்டற் பாற்று எனவும், பெண்கள்
முயக்கம் இனிதின் இயலுதற்குப்
புணர்துரை யாகிய பொய்யுரை சுறந்த
புணையாகும் எனவும், உலகியலாகிய
இல்லற வாழ்க்கைக்கும் சில காரணங்
களால் பொய்யுரை ஏற்புரை யாகும்
எனவும் உலகியலுக்கு ஒப்பிய இலக்
கண இலக்கியப் படிப்பாளிகள்
பொருள் காணும்படியும், உண்மையை
நாடும் ஆற்றலும் காதலு முடையார்
குருவருளால் அவ் உண்மையை உணர்

ந்து உய்தியடையும் படியும் அமைக்
கப் பட்டது இச் சூத்தம் என்க.

பொய்யுரை என்றால் என்ன? அஃது
இச் சூத்தத்தால் எவ்வளம் பெறப்
படுகின்றது? எனின்,

உலகிய லாகிய சிற்றின்பத்தை —
மண், பொன், பெண் என்பன வற்றை
அறவே ஒழித்து—வெறுத்து ஒருபால்
ஒதுங்கி ஐம் பொறிகளையும் தம் தம்
புலன்களில் செல்ல விடாது அடக்கி
வதிந்து செத்துப் போவதே முத்தி
நெறி எனக் கண்ட உலகோர்க்கு, அச்
சிற்றின்ப மாகிய உலகியலைக் கொண்
டே உண்மை நிலைபை அடையவேண்
டும்—அச்சிற்றின்பமே பேரின்பமாகத்
திரிய வேண்டும் என்று ஒருவர் கூறி
னால், அக் கூற்று அவர்க்கு மெய்யுரை
யாகாது பொய் யுரையாம் என்பது.

மேலும்விளக்க முற உரைப்புழி, பிணி
மூப்புச் சாக்காடுகள் நீங்கி அமலப் படி
யேற்றம் பெற்று நித்திபுத்தாயும் அடை
தற் குரிய—உயர்ந்தோர்க் குரிய இல்
லற மானது ஒண்டொடி முயக்கத்தை
யே — “பயனுறு கன்னியர் போகத்”
தைபே புணை எனக் கொண்டுள்ளது
எனவும், நிறை முறையான சிற்றின்ப
துகர்ச்சி என்னும் இவ் அறத்தானே
வாய்மையான இல்லற நிலைக்குரிய
சாதனம் எனவும், இல்லறம் என்பதற்
குரிய உரை—பொருள் இதவே என
வும் ஒருவர் கூறினால், அக்கூற்று உலக
மாக்களுக்கு மெய்யுரை யாகாது பொய்
யுரையாம் என்று கூறப்படும்.

ஆதலாற்றான் இன்பக் கூற்றில் “கா
மம்” “காமக்கிழத்தி” “ஊன்மிசை
தல்” என்பனவற்றின் பண்பும் பய
னும் கூறிய பின், இவை உலகினர்க்குப்
பொய்யுரை யாகும் என இச் சூத்திரத்
தால் கூறியிருளினார் எமது புலவர்
பெருமான் என அறிதற் பாற்று.

மேல் இச் சூத்திரத்தின் உண்மைப்
பொருள் சுறிது விளக்கமுற உரைக்கப்
படும்.

“காமம்” என்னும் முதலாம் சூக் தத்தால் நூலாசிரியர் “உலகம் வழங்கலின்” என்பதனால் உலகோர்க் குரிய காமம் என்றும் “உயர்ந்தோர்க்கு நேர்தலின்” என்பதனால் சீவர்களுள் உயர்ந்தோர்க் குரிய காமம் என்றும் காமத்தை இரு வேறு வகையாக, சிறிது விளக்க முடையோர்க்குப் புலப் படும்படி, சமிக்ஞையாக—குறிப்பாகக் கூறியிருப்பது போற்றற் பாலதே ஆம்.

இதனால் காமம் “உலகோர் காமம்” எனவும் “உயர்ந்தோர் காமம்” எனவும் இருவேறு வகையினது என்பது நன்று பெறப் படுகின்றது.

உலகோர் காமம் என்பதன் பண்பும் பயனும் யாவை? எனின், சிறிது கூறுதும்:—

காமத்தால் தோன்றிய உலகம் அக்காமத்தையே வழங்குகின்றது. உலகோராகிய சீவர்கள் — சீவராசிகள் அசுத்த காமத்தையே அவாவி அதனால் உந்தப்பட்டு — அசைக்கப்பட்டு அவ் இன்பத்துக்கு இன்றி யமையாத சாதனங்களைத் தேடிக்கண்டு அதுபவிக்கின்றனர்;

அசுத்த காம அவா என்னும் கட்டைத் தகர்த்து உய்தி யடைதற்குப் பகிராதப் பிரயத்தனம் பண்ணுகின்றனர்;

“மணம் புரிதல்” என்று பெண் ஒருத்தியை அடைந்து அவளைக் கூடி இன்பம் நுகர்ந்து மகப் பேற்றை அடைகின்றனர்;

உலகியலுக்கு உரிய அன்பு பெருக்குற்று வளர்தலால் காமக் கிழத்தியர் என்னும் கூத்தியர் முயக்கத்தை நாடி அடைகின்றனர்;

காம இன்பத்தைக் கடைபோக அது பவிப்பதாக எண்ணி எண்ணி, பல மாதர்களைப் புணர்தற் குரிய ஆற்றல் உறுப்புக்கு அமையப் பெறாமை

யால் அவதி யடைந்து அவ் உறுப்புக்கள் சோர்வுற வண்ணம் அதற்கென அமைக்கப் பட்ட போக நூல்கள்— சிற்றின்ப நூல்களை ஆராய்கின்றனர்;

உலகியலுக்கு ஒப்பிய வைத்தியர் என்பவரோடும் சூழ்ச்சிகள் புரிகின்றனர்;

போக நூல்களில் அப்போகத்துக்கு அதுகூலமாகக் கூறப்பட்ட கொழுப்பான உணவுகளை—ஊன் உணவுகளை மிசைகின்றனர்;

போகத்துக் குரிய மாத்திரைகள் “மதன கோலாகல குளிகை”கள் லேகியங்கள் திராவகங்களை அருந்துகின்றனர்;

இவற்றால் அசுத்தபான வீரிய விருத்தி அமையக் கண்டு — ஆக்கமுறக் கண்டு நிறை முறை அறியாது அவா வின் வசப்பட்டுப் போக நுகர்ந்து சிறிது காலம் வாழ்ந்து அத்தகைய அருந்தல் பொருந்தல்களால் சரீரபௌதிக நிறை பேதப் படுதலால் நோய் வாய்ப்பட்டு — பிணி மூப்புக்களுக்கு ஆளாகி வம்பு பழுத்து மாண்டு போகின்றனர்.

இது பிரத்தியட்சப் பிரமாணம் அல்லவா? கண்கண்ட காட்சி அல்லவா? இதனை மறுப்பார் ஒருவரும் இல்லை அல்லவா?

இன்றோன்ன நிறை முறை தழுவாத ஒழுக்கங்களால் உலகோர் காம அவா நீங்கப் பெறுகின்றனரோ என்றால், அது முயற் கொம்பு தான். இத்தகைய அசுத்த அவாவினால் — சீழ் நிறைப் பொலிவினால் மணம் ஓவாது அவச் சலனமடைந்து அசுத்த காமத்தியால் வெதும்பிப் பிணி மூப்புக்களுக்கு ஆளாகி மாண்டு பிறவி வலைப்பட்டு உழலுவதே உலகோர் மாண்பு என்பது வெள்ளிடை.

இவ் அசுத்த காமம் காரணமாக உலகியலில் நேரும் போராட்டங்கள்—

சர்ச்சைகள்—கலகங்கள் —களவுகள் —கொலைகள்—தற்கொலைகளும் மிகப் பலவாகும்.

இது பற்றியே, வித்துவான்கள், புலவர்கள், பண்டிதர்கள், ஆசாரியர்கள் தேசிகர்கள், சங்கத்தார் எனப் படுவோரும், உபயகலாநிதிகள் எனப் போற்றப் படுவோரும், நூலாசிரியர், உரையாசிரியர், சாத்திர நிபுணர் பிரசாரகர் எனப் படுவோரும் மேலே கூறியன வற்றிற்கு உலக அதுபவமே சான்று எனக் கூறுவதோடும் அமையாது, வேதம் ஆகமம் புராணம் இதிகாசம் என வழங்கும் நூல்கள் அனைத்தும் மண். பொன், பெண், என்னும்மூவாசையால் அண்டரண்ட சராசரங்கள் எல்லாம் அசைந்து ஆடி அழிகின்றன என ஒலமிட்டு அவ் ஆசைகளை அறவே ஒழித்தாலன்றி முத்தி சித்தித்தல் என்பது முயற்கொம்பே ஆம் என்று கூறுகின்றன எனவும் அவ் வேதாகமாதிகட்கு தம்மம் மதிப் பொலிவுக்கு ஏற்ற வாறு உரை கண்டும் அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு பிரசங்கம் புரிந்தும் நூல்கள் எழுதி விற்றும் காலங் கழித்தனர்; கழிக்கின்றனர்.

இதுவும் பிரத்தியட்சப் பிரமாணம் அல்லவா? இதற்குச் சான்றுகள் வேண்டப்பட ஆமோ? இல்லை. இல்லை.

உலகியலுக் குரிய காமத்தால் உளவாகும் தீமைகளைப் புலப்படுத்தும் பிரமாணங்கள் சில இங்கே காட்டப்படுகின்றன.

கந்தபுராணம்.

மண்ணுலகிலுள்ளவரம்பில்பெரும்பவத்
[தைப்
பெண்ணுருவதாகப்பிரமன்படைத்தன
[னால்
அண்ணலஃ துணர்தியன்னவரைச்சிந்தை
[தனில்
எண்ணவரும்பாவமெழுமையினூங்குவ
[தோ.

அஞ்சனவைவேற்கணரிவையர் தம்பே

[ராசை

நெஞ்சுபுகிவெருவாரீங்குநிலைமைத்தோ

எஞ்சல்புரியா துயிரையெந்நாளுமீர்ந்திடு

[மால்

நஞ்சுமினிதம்மவோர்நாளுவலியாதே.

ஓதலுமொன்றூவுளமொன்றூச்செய்கை

[யொன்றூப்

பேதைநிலைமைபிடித்துப்பெரும்பவஞ்செய்

மாதர்வலைப்பட்டுமயக்தம்நரல்லரோ

சாதல்பிழப்பில்தமோறுகின்றே.

(ஹை மாரக்கண்டேயப் படலம் செ. 20,

[24, 26.)

திருவினையாடற்புராணம்.

காமமேகொலைக்கெல்லாங்காரணங்கண்

[ஹைமாத

காமமேகளவுக்கெல்லாங்காரணங்கூற்ற

[மஞ்சம்

காமமேகளுண்டற்கும் காரணமாதலாலே

காமமேநரகபூமிகாணியாக்கொடுப்பதென்

[ஹை.

(ஹை மகாபாதகந்தீர்த்த படலம் செ. 26)

மணிமேகலை.

“முடிபொருளுணர்ந்தோர் முதுநீருலகில்

கடியப் பட்ட ஐந்துள் அவற்றில்

களும் பொய்யும் களவும் கொலையும்

தள்ளா தாதும் காமம்; தம்பால்

ஆங்கது கடிந்தோர் அல்லவை கடிந்தோர்

[என

நீங்கின ரன்றே நியைதவ மாக்கள்

நீங்கிய ரன்றே நீணில வேந்தே

நாங்கா நரகந் தள்ளிடை யுழிப்போர்”

(ஹை 22-வது சிறைசெய்காதை அடி 169

[—176)

[“கள்ளும் பொய்யும் களவும் கொலையும் தள்ளாதாகும் காமம்” என்பது காம நுகர்ச்சியே மற்றைய கள்ளுணல் பொய்கூறல், களவு, கொலை, என்பன வற்றிற்குக் காரணம் என்பதனை நன்று புலப்படுத்துகின்றது. காமத்தை அறவே ஒழித்தவரே தபோதனர் எனவும் ஒழிக்காதார் நரகம் புகுவார் எனவும் மேலே காட்டிய அடிகள் வற்புறக் கூறுகின்றன.]

நாலடியார்.

துன்பம்பலகாளுழந்துமொருநாளை

இன்பமேகாமுறுவரேழையர் — இன்பம்

இடைதெரிந்தின்னாமைநோக்கிமனையா

(று)

அடைவொழிந்தாரான்றமைந்தார்.

(ஹை 6-ம் அதி. துறவு செ. 4.)

[அறிவுடையார் இவ்வாழ்க்கை இன்பமாகிய சிற்றின்பத்தை விட்டொழிந்தார் எனவும், அறிவிலார் அதனை விரும்புவார் எனவும், ஆதலால் சிற்றின்பத்தை அறவே ஒழித்தலே துறவு எனவும் இச்செய்யுள் கூறுவது காண்க.]

சிவஞான சித்தியார்.

பொன்சுலாவமுணிக்கவன்கள்மலம்புகிற்

[கைபொருந்திடா

மின்சுலாமிடையார்காமுலகத்தின்வேட்

[கைவிடும்பொருள்

புன்புலான்மலமுத்திராதிபொசிந்துநாறு

[புலைக்கலம்

என்கொலாமிவர்மேல்விழுந்ததிவற்றி

[நென்பெறவெண்ணியே.

தோலிரத்தமிறைச்சிமேதையெலும்புமச்

[சைசுவேதநீ

ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பையமுக்கிளேடி

[புழுக்குழாம்

நூலொழுக்கிடுகொழையீரனுரைக்குழத்

[திரபத்திரம்

சேலடர்த்தகண்ணார்கொன்பது சீர்மலத்

[திரள்திண்ணமே.

(ஹை பரபக்கம் உலகாயதன்மறுதலை செ.

[26, 27.)

[பெண்கள் மல பாண்டமும் மலத்திரளுமாவர் எனவும் ஆதலால் அவர் போகம் வெறுத்தா நீக்கப்படவேண்டும் எனவும் இச்செய்யுட்கள் வற்புறுத்துவது காண்க.]

இவ்வாறு வரும் பிரமாணங்கள் பல. எடுத்துக் காட்டப் புகின் மிகப் பரக்கும்.

இவ்வாறே பண்டும் இன்றும் மேதா விகள் எனப்பட்டோர்—படுவோர் பலரும் காமத்தை அறவே வெறுக்கவேண்டும்—ஒடுக்கவேண்டும் எனவும் அதுவே முத்திரெறி எனவும் பிரசாரணம் புரிந்தமை—பிரசாரணம் புரிதல் பிரத்திபட்சம்—கண் கூடு அல்லவா? இதற்கு இன்னும் சான்றுகள் வேண்டுமா? இல்லை. இல்லை.

உலகோர் காமமும் அதன் பண்பும் பயனும் இவையே ஆம். இவற்றை எவரும் மறுத்துரை யாதத் துணியார். துணியோர் உளரேல் அவர் மதியினர் எனப்படுவர்.

மேல், உயர்ந்தோர் காமமும் அதன் பண்பும் பயனும் யாவை? எனின், சிறிது கூறப்படும்.

இடைக்காடர் தம் மதம் உணர்ந்த புலவர்—பெரும் புலவர்—சதுரர்—நித்திபத்துவம் பெற்ற தத்துவப் பெரியார் என்னும் இன்னொரு உந்நத நீர்மை வாய்ந்தவர் ஆதலால்—உலகிய யலை நன்றுணர்ந்தவர் ஆதலால் உண்மையை உள்ளவாறே கூறுகின்றார்.

அஃது என்னை? எனின், கூறுதும் கேண்மின்!

உகலம் என்பது கபட நாடக மேடை. அதில் நடிக்கும் சிவர்களும் அன்ன நீரர்களே. சிவர்கள் உண்மையை ஒரு சிறிதும் அறியாதவர்கள் ஆதலால், மறம் பொருள் துன்பம் என்பன வற்றையே வாய்மையான புருஷார்த்தங்கள் என—அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனத் துணிந்து அலமந்து போலியான பொருள் புகழ் இன்பங்களை அடைந்து பிணி மூப்புக்களுக்கு ஆளாகிச் சாம்பினங்கள் என வதிந்து சாதலடைந்து இம் மாயாப் பிரபஞ்சத்தில் உழலும் வல்லபம் பெற்றவரே யன்றி வேறல்லர்.

ஆசான் என்றும் மாணவன் என்றும்—குரு என்றும் சிஷ்யன் என்றும் உலகில் வழங்கும் முறையும் வேறு.

உலகியலுக்கு ஒப்பிய ஆசாரியர்கள்—குரவர்கள் தம்தம் மாணவர்—சிஷ்யர் எனப் படுவோர்க்கு உளுற்றும் உபதேச முறை, தீட்சைமுறை என்பனவும் வேறு.

உலகியலுக்கு ஒப்பிய சிவாசாரியர்கள், யோகிகள், முனிவர்கள், ரிஷிகள், தேவர்கள், சிவங்கள், யதிகள், யதீந்திரர்கள், பிரமசாரிகள், சந்நியாசிகள் பரமஹம்ஸர்கள் தத்துவ ஞானிகள், சுவாமிகள், தேசிகர்கள், அடிகள், எனப் படுவோரும்,—கன்றுக் குட்டிச் சாமி, ஆனைக் குட்டிச் சாமி, மான் குட்டிச் சாமி, கரபாத்திர சாமி, சட்டிச் சாமி. சோற்றுச் சாமி, பால் பழச் சாமி, அழுக்கு வேட்டிச் சாமி, ஆசனசுச் சாமி, கௌபினச் சாமி, நிர்வாணச் சாமி, காவிச் சாமி. சடைச் சாமி, கடைச் சாமி, வார்கடைச் சாமி, குட்டிச் சித்துச் சாமி. சித்தானந்த சாமி, பரானந்த சாமி. யோகச் சாமி, (யோகம்பயிற்றும் சாமி) மௌனசாமி. (வாய் பேசாத சாமி) சாராயச் சாமி கள்ளச்சாமி, கஞ்சாச்சாமி அபின் சாமி, பார்ப்பனச் சாமி. வேளாளச் சாமி, செட்டிச் சாமி பரியாசிச் சாமி, வண்ணாரச் சாமி, சாம்பவச் சாமி, முதலிய எத்தனையோ பல ஆண் சாமிகளும் அம்மாச் சாமிகளாகிய பெண் சாமிகளும் நமது இந்து தேசத்தில் மிக மலிந்துள்ளார்கள்.

இவ் ஆசாமிகள் ஒழுக்கங்களும் உலக மாக்களாகிய சீடர்களுக்கு உபதேசம் செய்யும் முறையும் ஆகிய கோரணிக் கூத்துக்களும் பலவேறு வகையின ஆகும்.

சிலர் மூக்குதுணி நாக்குதுணி என்பர்; சிலர் பஞ்சாக்கர உபதேசம் புரிவர்; இவ் எழுத்துக்களை நேர்ந்தவாறு

மாற்றியும் உபதேசிப்பர். சிலர் சமய விசேட நிர்வாண தீட்சைகள் புரிவர்; பிணங்களுக்குக் கும்பாபிஷேகம் (உருத்திராபிஷேகம்) முதலிய அபிஷேகங்கள் ஆராதனைகள் புரிந்து—வேண்டுமேல் தீட்சையும் புரிந்து செத்துப் போனவர்களை உருத்திர பதம் முதலிய பதங்களில் சுலபமாகச் சேர்த்து விடுவர்; சாயுச்சியமும் அளிப்பர்.

சிலர் சாத்திரங்கள் என வழங்கும் சில நூல்களையும் உரைகளையும் உலகியலுக்கு ஒப்பிய இலக்கண முறைப்படி படிப்பிப்பர்; இந் நூல்களைப் படித்துத் தெளிதலை ஞானவிலை என வற்புறுத்துவர்; சில நடை நொடிகளால் செத்த பின்பு முத்தி உண்டு என்று சத்தியம் செய்வர்.

சிலர் ரஸ வாதம் செய்வோம்—பொன் செய்வோம் என்று பிறரை அணுப்பிப் பொருள் பறிப்பர்.

சிலர் யோகம் என்று மூச்சுப் பயிற்சி (Breathing Exercise) செய்விப்பர்; இதுவே சிவயோகம் என்பர்; மூச்சை அடக்கினால் நாதம் கேட்டு ஒளியைத் தரிசிக்கலாம் என்பர்; இதுவே முத்தி நெறி என்பர்.

சிலர் அருந்தல் பொருந்தல் என்பனவற்றை—சிற்றின்பங்களை அறவே வெறுத்து—பெண்களை விட்டுக் காடு மலைகளிலும் பிற இடங்களிலும் வீற்றிருந்து தவம் புரிய வேண்டும் எனவும் அதுவே முத்திநெறி எனவும் உடம்பு அழியும் தன்மையுடையது ஆதலால் அதனை வாட்டி வருத்துதலால் கர்மம் தொலையும்—பாசங்கள் பற்றுக்கள் ஒழியும் எனவும் அது பிணி மூப்புக்களால் பிணமான பின்பு அதனை உயிர் பிரிந்து ஞானகாசத்தில் ஏறிக் கடவுளோடு இரண்டறக் கலந்துவிடும் எனவும் உபதேசம் செய்வர்;

முத்திரைகளின் பண்பும் முறையும் அறியாது அவற்றைச் சீடர்களுக்கு

அளித்து அவரை யமவேதனை அடைந்து—படாத பாடுபட்டு மாண்டு போகச் செய்வர்.

புலஸ்தியர் 100.

“காணுமூச்சுடக்கிவிழியதுமுருட்டிச்
[சுபாலமுந்திறத்தனர்கோடி
கனத்தவாய்வதனல்குன்மனோயணு
[கிக்கலங்கிஞராவரொருகோடி
தோணுமெய்மறந்துசுழன்றுட
[னெழும்பிச்சொக்கிஞராவரொருகோடி
சூலவாய்வணுகிச்சுவாலெழுமெழும்பிச்
[சுரமதாலிறத்தனர்கோடி
.....”

என்றவாறு அசட்டு யோகங்களால் இறந்தோர் மிகப் பலராவர்.

சிலர் ஆருடங் கூறுவர். சிலர் வசியங்கள் புரிவர்; அசுத்த அவாவின் வசப்பட்டு வஞ்சக நெறியால் பெண்களை வசியம் செய்து—அணுப்பி அவர் ஓவாது பணிபுரிய அவர் மத்தியில் நிறை முறை இல்லாச் சுக போகிகளாய் வீற்றிருப்பர். சிலர் வசியமந்திரங்கள் யந்திர தந்திரங்களை அளிப்பர்—உபதேசிப்பர். மருந்துகள்—லேஹியங்கள் கொடுப்பர்; வைத்தியம் புரிவர்;

சமாதிகள் மடங்கள் ஆலயங்களுக்குக் கென்று சாட்டுக்கள் கூறித் தமது சீவியத்துக்குச் சுலபமாகப் பொருள் சேர்ப்பர். சிலர் குறளி வித்தை செய்ப்படி வித்தை ஜால வித்தைகள் காட்டுவர். சிலர் அடிப்பர்—உதைப்பர்—துப்புவர்; இவை தாம் தமது உபதேச முறை என்பர்; இவற்றால் நோய் நீக்கமும் இஷ்ட சித்திகளும் உண்டு என்பர்;

இன்றோன்ன கபட நாடகங்கள் பலவற்றை உலக மாக்கள் உண்மை என்று நம்பும்படி உளுற்றிப் பொருளும் பூசலும் பெற்றுக் கஷ்டமின்றி வாழ்க்கை நடாத்திப்பாம் சோம்பேறிகளாய் வீற்றிருப்பர்.

இவர்களுையே உலக மாக்கள் மகான்கள் என்று — வாய்மையான குரவர்கள் என்று போற்றி இவர் ஆணை வழி நின்று இடர்ப்படுவார்.

இவைதாம் உலக மாக்கள் கண்ட உண்மை — குரு சிஷ்ய முறை — உபதேச முறை — இஷ்ட சித்திகளைப் பெறும் முறை — முத்திரெறி என்க.

திருமந்திரம்.

பாசத்தை நீக்கிப் பரனோடு தன்னையும் நேசத்து நாடி மலமற நீக்குவோர் ஆசற்ற சற்குரு ஆவோர்; அறிவற்றுப் பூசும் கிரங்குவோர் போதக் குருவன்றே.

(ஊ 7-ம் தந். சற்குருநெறி செ. 4)

ஆமா நறியாதோன் மூடனதிமூடன் காமாகி நீங்காக் கலதி கலதிகட்கு) ஆமாற சத்தறி விப்போன் அறிவிலோன் கோமா னலனசத் தாகுங் குரவனே.

(ஊ 7-ம் தந். அசற்குரு நெறி செ. 3)

[அசத்து அறிவிப்போன் — அசே தனத் துவம் அடைதற் குரிய உபதேசம் செய்பவன்; சத்துப் போதலாகிய—செத்துப் போதலே — மரணமே முத்தி என அறிவிப்பவன்; மரணமடைந்த பின் முத்தி உண்டு என வற்புறுத்துபவன்.]

குருடர்க்குக் கோல்காட்டிச் செல்லுங்

[குருடர்

முரணும் பழங்குழி வீழ்வர்கண் முன்பின் குருடரும் வீழ்வர்கண் முன்பின் னறவே குருடரும் வீழ்வார் குருடரோடாகியே.

(ஊ 5-ம் தந். செ. 5.)

ஆற்றிற் கிடந்த முதலகண் டஞ்சிப்போய் ஈற்றுக் கரடிக் கெதிர்ப்பட்ட வாரெக்கும் சோற்றுத் தவஞ்செய்யார் நூலறி யாதவர் சோற்றுக்கு நின்று சுழல்கின்ற வாரே.

(ஊ 6-ம் தந். தவதூடணம் செ. 10)

ஒழிவிலொடுக்கம்.

குட்டித்திரட்கரடியாரொழுக்கக்கோன்

[குதித்துக்

குட்டிப்புரண்டகையாகும்—துட்டமலப்

பித்திலேழுத்தவர்கள் பேய்ப்பிதற்றும்

[பேதையர்க்குப்

புத்திபோற்காட்டும்பொருள்.

இவற்றால் உலகியலுக்கு ஒப்பிய குரவர்கள் மாணவர்கள் — ஆசாரியர் சிஷ்யர்கள் பண்பும் அவர் உபதேசத்தால் — அதுட்டானங்களால் ஆம்பயனும் நன்று புலப்படுதல் கண்டு கொள்க.

மேலே கூறியவாறு — உலகியலுக்கு ஒப்பியவாறு அல்லவா யாவரும் கூறவேண்டும்? இவ்வாறு கூறினற்றான் அதனை உலகோர் ஒப்புக் கொள்வார்.

இவ்வாறு கூறாமல், இதற்கு மாறாக யாம் கண்டதைக் கொண்டே கருமம் முடிக்க வேண்டும் அஃதாவது உலகில் வாழ்ந்து அருந்தல் பொருந்தல் அமையப் பெற்று ஒப்புரவொழுக்கல் வேண்டும் எனவும், உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் வழி ஒன்றுதான் அஃதாவது லௌகிகமே பாரமார்த்திகமாகித்திரியவேண்டும் எனவும், நிறை பேதமே இரண்டற்கும் வேறுபாடு எனவும், நிறை முறையான இல்லற ஒழுக்கமே—சிற்றின்ப நுகர்ச்சியே பேரின்பமாகித்திரியவேண்டும் எனவும், இதுவே வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை அடையும் நெறி — முத்தி நெறி எனவும் கூறினால் இவற்றை உலகோர் ஒப்புக் கொள்ளுவாரா?

இவ்வாறு கூறும் ஒருவனை உலகோர் அணுகார் — அண்டார் அல்லவா? ஏன்?

1

உலகோர் கண்டதையே — முத்தி சாதனம் அன்று எனக் கண்டதையே—பொய்யெனக் கண்டதையே — முத்தி சாதனம் எனவும் மெய்யெனவும்கூறுதலால் என்க.

அவ்வாறு கூறுபவனை அவ் உலகோர் அணுகார்—அண்டார் என்க.

2

ஒருவனும் ஒருத்தியும் உலகியலுக்கு ஒப்பிய காமப் பித்தால்—மையலால் பிணைக்கப் பட்டு மகப் பேற்றை அடைந்து உறவினர் நண்பர் என்பவரோடு உண்டாடிக் கொண்டாடி வதிவது தான் இல்லற வாழ்வு எனவும் அதனால் நித்தியானந்தப் பேறு அடைவதென்பது எட்டுணையும் முடியாத காரியம் எனவும் உலகோர் கண்கூடாகக் கண்டவராதலால், இதுவே முத்திரெறி என ஒருவன்குறினால்,

அவ்வாறு கூறுபவனை அவ் உலகோர் அணுகார் — அண்டார் என்க.

3

வேதம் ஆகமம் முதலிய நூல்களும், ஆசாரியர் வித்துவான்கள் எனப்படுவோர் கண்ட உரையின்படி — அவற்றின் சாரம் என்று எழுதிவைத்த சாத்திரங்களின்படி, உலகியலை—உலகநிலையை அவ் உலகோர் காண்கின்றவாறு விரித்துக் கூறி, இவ் உலகத்தையும் இதனால் அடையும் சிற்றின்பத்தையும் துச்சம் என உரைத்து இதனை அறவே வெறுத்து — ஒழித்து ஆசான் என்பவன் ஒருவனை அடைந்து அவனால் சாதன சதுட்டயங்களைப் பெற்று யோகங்களைச் சாதித்து — காடு மலைகளிலும்—குகைகளிலும் பிற இடங்களிலும் சென்று தங்கித் 'துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை' யராய் அருந்தவம் புரிந்தே முத்தி பெற வேண்டும் எனக் கூறுவனவாகவே அவ் உலகோர் கண்டவராதலால், இதற்கு மாறாக, உலகர் போல் வாழ்ந்து ஒப்புரவொழுக்கலாற்றான் நிறை முறையான இல்லறவொழுக்கத்தினற்றான் — அருந்தல் பொருந்தல்களாற்றான் புருஷார்த்தங்களை அடைய வேண்டும்—முத்தி யடைய வேண்டும் என ஒருவன் கூறினால்,

அவ்வாறு கூறுபவனை அவ் உலகோர் அணுகார் — அண்டார் என்க. இதுபற்றியே,

“அண்டார் உலகோர் கண்டதே கூறலின்”

என அருளிச் செய்தார் இடைக் காடனார் என்க.

“போய்யுரை” என்னும் இச் சூத்திரத்திலும். “காமம்” என்னும் சூத்திரத்திற் கூறியது போலவே உலகோர் இயல்பும் உயர்ந்தோர் இயல்பும் புலப்படுமாறு கூறுகின்றார் புலவர்.

“அண்டார் உலகோர்” எனவும் “உயர் இல்லறம்” எனவும் கூறப்பட்டதனால் உலகோர் இல்லறம் வேறு உயர்ந்தோர் இல்லறம் வேறு என்பது பெறப்பட்டது.

ஒண்டொடி முயக்கத்தையே புனை எனக் கொண்டு செழித்து ஓங்குவது உயர்ந்தோர்க்கு சூரிய இல்லற வாழ்வு என்பதும் அஃதாவது ஒண்டொடி முயக்கமே உயர்ந்தோர்க்கு சூரிய-உயர்ந்தோருடைய இல்லறம் கடைபோக நடை பெறுதற்கு உற்ற புனை-இன்றியமையாப் புனை என்பதும், நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சி யாற்றான் அவ் இல்லறம் செழித்து ஓங்க வேண்டும் என்பதும், இவ் அறத்தாறே வாய்மையான இல்லறத்துக்கு ஏற்ற சாதனம் என்பதும், இவ் இல்லற வாழ்வுக்கு ஏற்புரை — இல்லறம் என்பதற்கு உரிய உரை — பொருள் இதுவே என்று கூறினால் — இதனால் நான் உடலுயிர் அமல மடைந்து பாசங்கள் பற்றுக்கள் நீங்கி — பிணி மூப்புச் சாக்காடும் பிறவியும் ஒழிந்து நித்தியத்துவம் பெற வேண்டும் என்று கூறினால் உலக மாக்கள் இதனை ஏற்க மாட்டார்கள்; — இதற்குச் செவி சாய்க்க மாட்டார்கள்; — இவ்வாறு கூறுபவனை அண்டி — அணுகி — அடைந்து அவன் கூறுவன வற்றைக் கேட்கத் துணியார் என்பதும், இத

னால் பக்குவருக் கன்றி ஏனைய உலக மாக்களுக்கு உண்மை சிறிதும் புலப்படாது என்பதும்,

இவ்வாற்றால் உண்மை போய் என்றும் போய் உண்மை என்றும் கொள்ளப் படுவது தான் உலக இயற்கை என்பதும்,

இவ் அரிய பெரிய சூத்தத்தால் சருங்கக் கூறி விளங்க வைத்தனர் எமது புலவர் பெருமான் என அறிதற்பாற்று.

இது பற்றியே இச் சூத்தத்துக்குள் “போய்யுரை” என்னும் மகுடம் நூலா சிரியரால் சூட்டப்பட்டது என்க.

பக்குவிகட்கே இந் நூல் பயன்படும் என்று இந் நூலுக்கு அதிகாரிகளையும் இச் சூத்தத்தால் கூறாமல் கூறுகின்றார் எமது புலவர்.

ஆதலாற்றான் உலகோர் மேலே கூறிய சூத்தங்களின் (சூத்தம் 1, 2, 3) பொருளைக் கொள்ள மாட்டார் எனவும், இவ் அறத்தாறுகளே உலகியல் என்று அகில சீவர்களாலும் நாடோறும் கைக்கொள்ளப்படுகின்றன ஆதலால் இப்பயில்வுகளை வாய்மை எனக் கூறுவது — பாரமார்த்திகத்துக்கும் உரியன எனக் கூறுவது பொருத்தமற்றது — பித்தன் கூற்று — போய்யுரை என்று துணிந்து புறக்கணிப்பார் எனவும்,

நிறையே யாவற்றுக்கும் கருவி எனக் கண்ட பக்குவிகள் வாய்மையான ஆசான் உரையில் மதி வைராக்கியத்தோடு உறைத்து நின்று ஒழுகி உண்மை இது எனக்கடைப்பிடித்து உலக வசைகளுக்கு ஒரு சிறிதும் அஞ்சாது — நாணாது பயின்று பயின்று கரையேறுவார்கள் எனவும் பொருள் படுமாறு இவ் அரிய பெரிய சூத்தத்தை அமைத் தருளிணர் வித்தகச் சித்தர் பெருமானாகிய எமது புலவர் என அறிதற்பாற்று.

மேலே கூறியவைகளால் இன்பக் கூறு என்னும் பாகத்தில் முதல் மூன்று சூத்தங்களே இன்பத்தின் பெற்றிபை அஃதாவது சிற்றின்பத்தைக் கொண்டே பேரின்ப லாபம் பெற வேண்டும் என்னும் உண்மைபை இயற்கை நெறிபை விளக்கிக் காட்டுவான் எழுந்தன் என்பதும், உலகோராகிய அபக்குவிகள் இதனை வாய்மை எனக் கொள்ளாது போய் எனப் புறக்கணிப்பார் என்னும் உலகியலாகிய போலி நிலையையும் பக்குவிகளே உண்மைபை உணரும் ஆற்றலுடையராய் உயர்ந்த இல்லற வாழ்க்கையை நடத்தி உய்தி யடைதற்கு உரியர் என்பதையும் உணர்த்த எழுந்தது நான் காவதாகிய “போய்யுரை” என்னும் இச் சூத்தம் என்பதும் நன்று பெறப்படுதல் கண்டு கொள்க.

“ஒண்டொடி முயக்கம்” என்பது “பயனுறு கன்னியர் போகம்” என்னும் திருமந்திரச் செய்யுட் பாகப் பொருளை உடையது. [ஒண் தோடி — ஒள்ளிய வளையலை அணிந்த பெண்.]

அழுக்கை அழுக்கால் அகற்றும் உபாயத்துக்கு ஒப்ப அசுத்த காமக் கடலைக் கடந்து காதல் என்னும் கந்தழியை அடைதற்கு — பேரின்ப லாபம் பெறுதற்கு நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சியே சாதன மாதலால் ஒண்டொடி முயக்கமாகிய அதுவே புனை எனப் பட்டது என்க. “சேழித்தல்” — உடலில் உள்ள சுத்த அணுக்கள் ஆக்க மடைதல்; என்பு உள் உருகிப் பக்குவப் படுதலால் இரு வினையின் ஏற்ற இறக்கம் விடுபட்டுத் துன்பம் களையப் படுதல்; தன்னிலை முன்னிலைகள் தூய்மை அடைதல், எம் பெருமான் (“பாஞ் சுடர்ச் சோதி”) குடி புகுதலால் உடலுயிர் அமல மடைதல் என்க.

திருவாசகம்.

என்புள் ளருக்கி யிருவினையை யீடழித் துன்பம் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மை [செய்து

NB

முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய வுள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்திலீல யாண்டானைக்

[கொண்டன்றே.

(ஷை குலாப்பத்து செ. 3.)

உயர்ந்தோர்க் குரிய நிறை முறை
யான இல்லற வாழ்வின் பயன் — சிற்
றின்ப நுகர்ச்சியின் பயன் உடலுயிர்
அசுத்த நிறை நீங்கி — பிணி மூப்புச்
சாக்காடுகள் நீங்கிப் பேரின்ப லாபம்
பெறுதலே — நித்தியத்துவம் பெறு
தலே என அறிதற் பாற்று.

பின் வரும் பிரமாணமும் உயர் இல்
லற வாழ்வின் பயன் இன்னது என்ப
தனை நன்று வலியுறுத்து கின்றது.

தொல்காப்பியம்.

காமஞ்சான்மகடைக்கோட்காவே
எமஞ்சான்மமக்களொடு துவன்றி
அறம்புரிசுற்றமொடுகிழவனுங்கிழத்தியும்
சிறந்ததுபயிற்றல் இறந்ததன்பயனே.

(ஷை கற்பியல் சூத். 52)

[இதன் உண்மைப் பொருள்
“நாணமை” என்னும் கட்டுரையில்
விளக்கக் கூறப்படும்.]

மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “மூவடி
முப்பது” என்னும் அரிய பெரிய தமிழ்
மறையில் முதலாவது பாகமாகிய
இன்பக் கூற்றில் நான்காம் சூத்த
மகுடமாகிய “போய்யுரை” என்பதன்
பெற்றி ஷை சூத்தம் நுதலியவாறு
ஒருவாறு உணரத் தகும்.

சுபம்.

போன உயிரை மீட்கலாம்.

ருஷிய சாஸ்திரிகள் பரீசைஷ.

மாஸ்கோ, பிப் 10—

சோவியத் சாஸ்திர ஞானிகள் சங்
கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர் ஆச்சரிய
மான பல விஷயங்களைக் கண்டு பிடித்
திருக்கின்றனர். ஆயிரக்கணக்கான வரு
ஷங்களுக்குமுன் பனியில் விறைத்துச்
செத்துப்போன பிராணிகளை 20 அடி
ஆழத்திலிருந்து தோண்டி யெடுத்து
அவற்றிற்கு உயிரை ஊட்டினர். சாதா
ரண உஷணத்தில் அவை மறுபடியும்
ஜீவனைப் பெறுகின்றனவாம்.

டாக்டர் ரால்பில்வார்ட் என்பவ
ரின் ஆராய்ச்சிக்கு இவ் விஷயங்கள்
பொருத்தமாக விருக்கின்றன. நோய்க்
குக் காரணமான கிருமிகள் தேகத்தி
லிருக்கின்றன. அந்தத் தேகத்தை
விறைக்கச் செய்தால் அக்கிருமிகள்
இறந்து விடும். பிறகு தேகத்தில் உயி
ரைக் கொண்டு வந்துவிடலாம் என்பது
அவருடைய சித்தாந்தம். மூன்று குரங்
குகள் விஷயத்தில் அவர் இப்பரீட்சை
யைச் செய்தார். ஒரு குரங்குக்கு உயிர்
வந்தது. ஒன்றுக்கு உயிர் வரவில்லை.
மற்றொன்று இன்னும் ஐஸ்பெட்டியி
லிருக்கிறது. நோய்க்கிருமிகள் சாகும்
வரையில் மனிதர்களையும் விறைக்கச்
செய்து பிறகு உயிரை ஊட்டலாமென்
பது அந்த டாக்டரின் நம்பிக்கை.

(சுதேசமித்திரன்.)

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தேன்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமாந் ச. கந்தையபிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில
சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவியருளியதும், மாணிக்கவாசகர்
அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்
தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில்
எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0—2—9 அணு தபால் முத்திரை அனுப்பிப்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்

நந்தி வெளியீட்டே மன்றம்

புதுவை.

வருஷந்தோறும் நடைபெறும் வியாஸ பூஜாஸபை அத்வைத ஸபை இவ்விரண்டின், அதிவேசனங்களில், குருவானவர், ஸொந்த சரத்தையை யெடுத்துக் கொள்கிறார்.

இவ்வருஷம் வ்யாஸ பூர்ணிமை ஜூலை மாதம் 26-ந்தேதி வருகிறது.

ஸ்வபரிசுத்தந் தங்கியவர், ப்ரயாகையில் வ்யாஸ பூஜை செய்வதாயும் சாதூர் மாஸ்யத்தைக் கழிப்பதாயும், தீர்மானித்திருக்கிறார்.

வஸதியும் மற்றைய ஏற்பாடுகளும் தாராகஞ்சில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

ஸ்வபரிசுத்தந் தங்கிய ஜகத்குரு பூர் சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளை, ப்ரயாகை தாராகஞ்சில் தரிசிக்கவும், அத்வைத ஸபையையும் உபன்யாஸங்களையும் கேட்பதற்கும் எல்லா ஸனாதனி ஹிந்துக்களுக்கும் இது உத்தமமான தருணம். இத்தருணத்தை அவரவர்கள் கைக்கொள்ள ஸனாதனி ஹிந்துக்களை நான் ஆக்கத்துடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(தொடரும்)

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.

வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் 1-க்கு

ரூ. 0-8-0

நீடித்த விளம்பரங்களுக்கு தனி விகிதம்.

மானேஜர்,

“வித்தகம்” ஆபிஸ் புதுவை.

அறிவிப்பு.

கடிதர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

“நவீன நாகரீகம்.”

நமது சாஸ்திர விதிப்படி அன்னம் அருந்தும் கால், இடையில் நீர் அருந்தல் ஆகாது எனக் கூறியிருக்கிறது. நவீன நாகரீகர்கள் அதை அசட்டை செய்கிறார்கள். சமீபத்தில் சில வைத்ய நிபுணர்கள் குன்ம வியாதி (Dyspap-sia) அஜீரணம் முதலியவைகளின் முக்ய காரணங்களில், ஆகாரம் அருந்தும் இடையில் நீர் குடித்தல் ஒன்றை சொல்லுகிறார்கள். உடனே நம் நாகரீக ச்ரேஷ்டர்கள் அதை வேத வாக்காக எண்ணி அனுடிக்கத் தலைப்புகிறார்கள்.

பசும் சாணம் சுத்தி செய்வதற்கு மிகவும் சிறந்ததென பண்டை கால அனுஷ்டானம். தற்சமயம் நவீன நாகரீகத்தார்கள் சாணம் அசுத்தவஸ்து, அலௌகிகம் (out offashion) என்று, விலை கொடுத்து தவறி குழந்தைகள் உட்கொண்டால் ஆபத்தை விளைவிக்கும் பினயல் (Phenol) முதலிய தூசு கந்தம் வீசும் வஸ்துக்களை உபயோகிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். சென்ற வருஷம் ஒரு மாதாந்திர வைத்ய சாஸ்திர ஆராய்சிப் பத்திரிகையில் சீமையில் உள்ள ஒரு பிரபல வைத்தியர் தான் பரிசுஷ செய்து பார்த்ததில் பசும் சாணம் மேலே சொன்ன பினயல் Phenol லைக்காட்டிலும் மிகதூரித கொல்லும் சக்தி (Germicidalpower) கூடியது பசும் சாணம் என்றும் இதை ஆஸ்பத்திரிகளில் உபயோகித்துப் பரிசுஷிக்கப் போவதாகவும் எழுதியிருந்தார். இதை கண்ணுற்ற சிலர் மறுபடியும் முன் அசுத்தமென்று அலகூயம் செய்த சாணம் இப்பொழுது சீமை பிரபல வைத்தியர் திரு வாக்கால் உயர்ந்ததென வந்ததால் பழய படி அதை பாடுவார் பலர்.

(ஆர்யதர்மம்)

BOOKS BY SRI AUROBINDO

	RS. AS.
Essays on the Gita	RS. AS.
First Series	... 5 0
Second Series 7 8
Isha Upanishad 1 8
Ideal and Progress	... 1 0
The Superman	... 0 6
Evolution	... 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9
A System of National Education	... 1 0
The ideal of the Karma-yogin	... 1 10
War and Self - Determination 2 0
The Renaissanee in India	... 1 12
The Brain of India 0 6
The National Value of Art 0 8
Uttarapara Speech 0 4
Kalidasa 1 0
Yogic Sadhan 1 0
The Yoga and its object 0 12
The Mother 1 0
The Riddle of this World...	2 0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo...	0 10
Songs to Myrtilla 1 4
Baji Prabhu 0 10
Six Poems of Sri Aurobindo 1 4
Lights on Yoga 1 4

NANDHI
PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY.

“வித்தகம்” முதல் வருட,
இரண்டாவது வருட சஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0

தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.

விஷய அட்டவணை.

முதல் வருட தலையங்கங்கள் (Editorials)

1 எமது கொள்கை.	27 இந்து மதம்
2 சைவசமயம்	28 அடியார் பெருமை
3 தத்துவப்பெரியார் நூல்கள்	29 நிறை
4 எழுதாமறை	30 அடியார் இயல்
5 குருநெறி	31 அருணேதயம்
6 வேதாக்கமங்கள்	32 யோகம்
7 இருக்கு வேதம்	33 அன்பு
8 தமிழ் நெடுங் கணக்குத்	34 பணி செய்து கிடத்தல்
திருத்தத் தீர்மானம்	35 அருள்
9 திருவருணட்டம்	36 சகச நிட்டை
10 நாதம்	37 பாசு பதம்
11 அமல ஐகாரம்	38 மாற்றிப் பிறத்தல்
12 அடிமுதல் நாற் பொருள்	39 கற்பனை
13 இல்லறம்	40 சமாதி
14 அன்னம்	41 பண்டைக் காலப் பொளத்த
15 துப்புரவு	சமணரும் தற்காலச் சைவ
16, 17 மனைவி	ரும்
18 பொருள்	42 அறஞ்செய் விரும்பு
19 அருந்தல் பொருந்தல்	43 நிறை முறை இல்லாக்
அனந்தல்	கற்பனை
20 உடம்பின் பயன்	44 சங்கச் சான்றோர் நூல்கள்
21 இடம்பட வீடேடேல்	45 தூல குக்கும சம்பந்தம்
22 ஜீவகாருண்ணியம்	46 பதி பசு பாச உண்மை
23 முயற்சி	47 வீடு பெற நிவ்
24 விதேக முத்தி	48 சண்டேசுரப் பேறு
சதகே முத்தி	49 காயசித்தி
25 நான் மறை	50 ஆரியரும் தமிழரும்
26 பிரம சரியம்	51 வித்தகம் பேசேல்

தொடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

தலையாய அறம்.
உடம்பின் அருமை பெருமை
இருக்கு வேத உண்மை சீதையை வந்தித்தல்
ஆரியமும் தமிழும்.
ஈழநாடும் தமிழும்
“நத்தம்போல் கேடு” என்னும் குறளுறை
உயிர் வருக்கம்.
உடலுயிர் சம்பந்தம்
பெண்பாற் புலவர்கள்.

இரண்டாவது வருட தலையங்கங்கள் (Editorials)

1 எமது பத்திரிகை	30 பொருடனைப்போற்றி வாழ்
2 கல்வி	31 குது விரும்பேல்
3 சிவமும் விஷ்ணுவும்	32 அன்னையும் பிதர்வும்
4 கேள்வி முயல்	முன்னறி தெய்வம்
5 காமேசன்	33 மாரியல்லது காரியமில்லை
6 சோம்பித் திரியேல்	34 பூமி திருத்தி யுண்
7 இடம் பொருள் ஏவல்	35 சையொத்திருந்தால் செய்
8 கற்பெனப்படுவது சொற்	வன செய்
நிறம்பாமை	35 ஒருவனைப்பற்றி ஒருகத்திரு
9 வேதாந்த சித்தாந்தம்	37 ஊக்கமது கைவிடேல்
10 சுழினை	38 இல்லறமல்லது நல்லற
11 மலபரிபாகம்	மன்று
12 இருவினை ஒப்பு	39, 40 கேட்டிலுறுதி கூட்டு
13 விட்ட குறை	முடைமை,
14 இராப் பகலற்ற இடம்	41 மெல்லினல்லாள் தோள்
15 அரவமட்டேல்	சேர்
16 ஆலயம் தொழுவது சால	42 கைப்பொருடன்றின்
வும் நன்று	மெய்ப் பொருள் கவ்வ
17 விருத்திலோர்க்கில்லை	43 தெய்வமிகழேல்
பொருந்திய ஒழுக்கம்	44 மோனமென்பது ஞான
18 ஒத்த இடத்து நீத்திரை	வரம்பு
கொள்	45 சுற்றத்திற்கழகு குழ
19, 20 ஒதுவதொழியேல்	விருத்தல்
21 ஆறுவது சினம்	45 கீழ்மை யகற்று [யும்
22 மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்	46 தேடாதழிக்கிற்பாடா முடி
23 உடையது விளம்பேல் [தல்	48 ஊருடன் பகைக்கன் வேரு
54 ஈவது விலக்கேல்	டன் கெடும்
22 ஈயார் தேட்டைத் தீயார்	49 நீரகம் பொருந்திய ஊரகத்
கொள்வர்	திரு
26 ஐயமிட்டுண்	50 நல்லினக்கமல்லது அல்
27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற	வற்படுத்தும்
யில்லை	51 மீ தூண் விரும்பேல்
28 சிவத்தைப் பேணில் தவத்	52 சநீ ரீராடு
திற்கழகு	53 காப்பது விரதம்
29 நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம்	54 வானஞ் சுருங்கில் தானஞ்
பாமை	சுருங்கும்

தொடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

ஸர் ஜகதீஸ்சந்திரவஸூ அலர்கள் செய்த பிரசங்கம்
சும்மா கிடந்த சங்கைக் ஊதிக் கெடுத்தான் ஆண்டி
அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும் அறிவிலிகளுக்கு
[வாய்ப் பூட்டு

பொ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி
உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.
ஈழநாடும் தமிழும்
உடலுயிர் சம்பந்தம்
பெண்பாற் புலவர்கள்
ஸ்ரீ காஞ்சி காம கோடி பீடத்திற்குரிய உத்திருஷ்டம் நான்
கின் ஆராய்ச்சி
20ம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற விஞ்ஞானம்.